

DOBERMANNPOSTEN

Nr. 2 - 2017

Foto: Kristin Sundset

Grumium Delphinus Lloyd

Dobermannposten sitt innhold står for den enkelte forfatters eller annonsørs regning og sammenfatter ikke nødvendigvis med NDK's eller redaksjonens syn.

Hvis nødvendig så forbeholder vi oss retten til å korte ned innsendte innlegg.

MANUSFRISTER:

01.September 2017

15. Desember 2017

Spørsmål om annonser rettes til:

Redaksjonen på mail

Dobermannposten@gmail.com

Annonser må betales før bladet trykkes, så det utføres ved innsending av annonser.

Kontonummer: 1503.32.85431

Annonsepriser:

- Side 2. kr. 500,-
- 1 helside kr. 350,-
- ½ side kr. 200,-
- Nest bakerste side kr. 500,-
- Bakside kr. 500,-

Medlemskap i NDK:

Medlemskontigenten skal betales til NKK, som sender ut giro til alle medlemmer. Medlemskontigenten inkluderer medlemskap i NDK og NKK, inklusiv medlemsbladet Hundesport fra NKK og Dobermannposten fra NDK.

NDK sin hjemmeside:

www.dobermannklubben.no

Web.ansvarlig: Tine Pettersen

STYRET I NDK:

Leder: Eva Nymo

Nestleder: Lisbeth Berge Karlsen

Sekretær: Anniken Venner

Kasserer: Vita Ramanovich

RIK ansvarlig: Vibeke Alver

Varamedlem: Morten Rædergård og Tine Pettersen

Valgkomiteen:

Trond Are Karlsen

Ken Arve Husebø

Gunn Hege Pettersen

Utstillingskomiteen:

Lisbeth Berge Karlsen

Miriam Pedersen

Hege Pedersen

Anniken Venner

Anne Husebø

Eva Nymo

Lederen har ordet!!!

Hei alle sammen!

Vil først og fremst takke for tillitten og valget som var..... det er en stor ære for meg å bli valgt inn som leder av Norsk Dobermannklubb.

Mine ønsker for vervet er å bidra til det beste for klubben, rasen og våre medlemmer.

Har selv hatt Dobermann i 8 år og elsker rasen, har trent og konkurrert i LP, utstilling og bruks sport, vi har reist rundt på utstillinger og stevner og opplevd mye positivt gjennom disse årene, og mange nye bekjenskaper både med hunder og eiere.

Vi har noen utfordringer vi står foran, men med positivt samhold og samarbeidsvilje er jeg sikker på at vi kommer til en løsning som er det beste for alle parter..... vi har en flott rase som vi skal være stolte over i uansett sammenheng vi møtes.

Vi i styret ønsker å få med så mange som mulige til å være med i vår klubb og vårt samhold og vil tilby alle som hjelper til under hele vår juleutstilling i år, til å stille ut hunden gratis på utstillingen, en hund pr person.

Under prøver, utstillinger og andre arrangementer som blir avholdt i regi av vår klubb og treningsgrupper er vi avhengige av at medlemmer stiller opp som dugnadshjelpere, for at det skal være mulig å gjennomføre aktiviteter i klubben, oppfordrer alle til å bidra hvis dere har mulighet.

Som et tilbud til førstegangs valpekjøpere ønsker klubben å gi de det 1. Året som medlem av klubben gratis. Dette blir gjeldende fra 1 januar 2018

Dobermann er en bruks rase og kan jobbe på mange forskjellige arenaer, for de som ønsker å stille opp eller vil vite mere, så skal klubben ha stand på DOGS4ALL I Lillestrøm den 17 og 18 November. alle er hjertelige velkommen dit.

Vil til slutt ønske alle sammen en riktig fin høst...

Vennlig hilsen Eva Nymo

Redaktøren har ordet!

Hei alle sammen.

Det var med ærefrykt jeg nervøst takket ja til å ta over som redaktør for Dobermannposten etter Lisbeth Karlsen. Hun har gjort en flott jobb og det vil bli store sko å fylle, så jeg fant ut at dette ville jeg ikke gjøre alene og fikk med meg tre flotte jenter på laget, og sammen skal vi yte vårt beste for at dere medlemmer skal få et innholdsrikt og koselig magasin hjem i postkassen deres to ganger i året.

For å få skapt størst mulig bredde er vi evige takknemlige om dere medlemmer vil sende inn bidrag til oss på mail dobermannposten@gmail.com og om dere som er på facebook følger siden vår der som heter Dobermannposten.

Om det er historien om deg og din hund, reisebrev fra utstilling eller annen konkurranse, ja det bestemmer du selv.

Og til dere som allerede har sagt ja når vi har spurt eller bidratt på eget initiativ - TUUSEN TUUSEN TAKK ♥

For dere som ikke kjenner meg, så kan jeg fortelle at jeg har hatt dobermann i huset på fast basis siden 2013, men hatt noen innom i ny og ne før det, da søsteren min har hatt den flotte rasen vår som lidenskap i over ti år. Nå har jeg to vakre jenter i hus, den ene har jeg lånt av søster og den andre har jeg fått, og eier sammen med søster, og sammen gjør disse to jentene hverdagen min perfekt. Vi bruker fritiden min til lydighet, blodspor og rundering.

Min drøm er at dobermann miljøet i Norge skal bli et godt miljø for nye medlemmer å komme inn i og at gamle medlemmer ikke mister gløden for deltagelse i miljøet. Vi må sammen dra lasset for å fremme rasen vår og jobbe for bedre helse på rasen vår.

Vi har en vakker brukshund som fortjener å bli brukt til ulike hundesporter OG som fortjener å skinne i ringen om eier er interessert i det ♥

Dette vil vi i Dobermannposten gjøre vårt beste for å dekke, for å spre kunnskap og solskinnshistorier om rasen vår.

Håper dere tar oss godt i mot og blir like fornøyde med Dobermannposten som dere har vært tidligere.

Redaksjonen består av undertegnede, Lill-Jeanette Kristiansen, Kristin Sundset og Nora Marie Andresen.

Presentasjon av styret i NDK:

LEDER

Eva Nymo

Hei på dere

Jeg er ei gla jente fra Nord-Norge, har holdt på med Dobermann i ca 10 år, og elsker rasen. Mine interesser har vært innenfor lydighet, brukshund sport, utstilling, helse og såklart et fullverdig familiemedlem. Dobermann har alltid stått mitt hjerte nærmest, og savnet er stort når jeg nå for tiden ikke har dobermann, men håper og tror at det blir en ganske snart. Hverdagen blir tom uten en dobermann i hus.

Jeg ble valgt inn som ny leder av Dobermannklubben i år, er ydmyk for det, og håper jeg kan gjøre en god jobb for dere, klubben og rasen .

Hilsen Eva Nymo

NESTLEDER

Lisbeth Berge Karlsen.

Navnet mitt er Lisbeth Berge Karlsen.

Jeg har flere verv i Norsk Dobermann klub, og har hatt det i noen år nå. Jeg har hatt Dobermann siden jeg var 19 år, da jeg ble sammen med min mann Trond Are Karlsen. Han hadde da en Dobermann, siden den gang har det blitt flere. Sammen så har vi kennel: Esbelto.

Vi har hatt noen kull, men har ikke noe stort oppdrett.

Vi har også en datter som er meget interessert i hund generelt, men spesielt opptatt av Dobermann, det er hun.

Sammen reiser vi rundt om i verden på utstillinger og har det meget moro.

SEKRETÆR

Anniken Venner

Jeg heter Anniken, og har ett stort hjerte for Dobermann.

Jeg er oppvokst inn i en hundefamilie med jakt i fokus, og ett lite oppdrett.

Jeg sitter som medinnhaver i Kennel Box-Fantastic's.

Jeg reiser mye rundt om i landet og utlandet på utstillinger med hundene og samboer Morten.

Jeg kom raskt inn i klubben og fikk verv i utstillingskomiteen, der jeg fortsatt sitter med invitasjoner til ringpersonell og teknisk team.

RIK-ANSVARLIG

Vibeke Alver

Hei.

Jeg heter Vibeke og sitter som RIK ansvarlig i styret NDK. Har hatt hund stort sett hele livet, Schæfer, Amstaff, Bullmastiff og Engelsk Bulldog.

Første hund i voksen alder falt på Dobermann, og vi fikk vår første store kjærlighet i 2010!

En ble til 2 noen år senere, og flere blir det vell, digger denne rasen! Falt først og fremst for rasens utseende og bruksområder. For oss handlet det om en rase som kunne «være» med på alt, og dobermann passet perfekt!

Utstilling og trening ble en stor del av hverdagen, men det var treningen, spesielt bruks og IPO som ble det store for oss.

Trener nå opp Briskas Jenny i IPO som er 2 år.

Så min interesse som styremedlem er å fremme bruksen i rasen vår.

KASSERER

Vita Ramanovich

Jeg jobber ikke med hunder profesjonelt men dobermann er min hoved-hobby.

Min første dobermann fikk jeg i 1991 og ble da forelsket i rasen.

Den første tispene min var fra den kjente russiske kennelen Iz Zoosferi.

Da jeg var på utstilling første gang, ble jeg smittet av hundemiljøet!

Min første verdensutstilling var med Smart Wood Hils Toni i 1998 i Helsinki (Finland).

Mange av hundene som er i stamtavlene til forskjellige

Dobermann i dag har jeg sett i live på utstillinger.

Jeg hadde flere hunder ilar livet,

og hver hund er i mitt hjerte for alltid.

Med min Gold var vi både på utstilling og trening,

og treningsseminarer med Team Slagen.

Vi reiste rundt hele Europa sammen med min Dobermann.

Det var veldig gøy og lærerikt. Jeg er veldig opptatt av helse i rasen og mener at bare friske og stabile hunder burde brukes til avl. Med så lang tid som jeg har drevet med rasen, kjenner jeg mange oppdrettere som er veldig bra mennesker og som gjerne deler sin erfaring med meg.

Jeg har vært medlem av NDK siden 2010

Jeg har vært revisor i de siste 3 år og jobbet aktivt med utstillingskomiteen NDK.

Jeg var på diverse kurser arrangert av NKK og har planer å ta kynologi kurs til våren 2018.

Jeg har ikke Dobermann i huset akkurat nå pga hektisk jobb, men har planlegger å skaffe meg en valp i fremtiden. Trives godt med rasen og folk som driver med rasen.

VARA

Morten Rædergård

Oppvokst med rasen vår, drevet aktivt med rasen de siste 10 årene. Reiser land og strand på utstillinger med hundene og samboer Anniken.

Jeg har ansvaret for klubbens tilhenger.

VARA

Tine Pettersen

Heil!

Tine heter jeg, 29 år og bor i Bodø. Jeg er valgt inn som vara i Norsk Dobermannklubb. Har hatt hund i mange år, men de siste 5 hatt dobermann, og stortrives med rasen. For tiden har jeg en brun skatt på 4 mnd, som jeg vil trene litt lydighet med og kanskje prøve oss i utstillingsringen

NDKs mestvinner-liste 2017

Navn på hunden:	Poeng:	Utstilling:
1:		
2:		
3:		
4:		
5:		
6:		
7:		
8:		
9:		
10:		

(med forbehold om feil, send mail om noe ikke stemmer)

Disse reglene gjelder for årets Dobermann (også valp):

Vi regner ut ifra syv utstillinger, der hunden har blitt plassert i BH/BT- klassen.

10 poeng for å være påmeldt.

7 poeng for BIR på NKK / 12 poeng på NDK

5 poeng for BIM på NKK / 10 poeng på NDK

4 poeng for 2. Beste tise/hannhund på NKK / 8 poeng på NDK

3 poeng for 3. Beste tise/hannhund på NKK / 7 poeng på NDK

2 poeng for 4. Beste tise / hannhund på NKK / 6 poeng på NDK

Norsk Dobermann-vinner skiller seg ut og gir 15 poeng til BIR og 13 poeng til BIM.

Tellende utstillinger er:

Alle Norsk Kennel Klubb sine utstillinger, og Norsk Dobermann Klub sine utstillinger i Letohallen, Bergen, Trondheim og Norsk Dobermannvinner (til sammen 11 + 5).

Gjelder kun norskeide hunder. Har noen lik poengsum, teller den utstillingen med flest fremmøtte hunder høyest.

Vi har uansett plassering for beste hannhund/tise (selv om hannhund/tise kommer etter for eks. tre hannhunder/tisper, da som nr.4, så blir dette årets hannhund/tise).

Rosetter blir delt ut til de 10 mestvinnende hundene på neste års Norsk Dobermannvinner på kamerataften.

Ut ifra dette får vi også regnet ut årets oppdretter (regnes ut av de fem beste avkommene med) og årets avls-hannhund (som også regnes ut ifra de fem beste avkommene med). Da er det bare å ta med hundene på utstilling og kose seg i ringen J

Mvh. Utstillingskomiteen

Resultater fra NDK-utstillinger:

NDK Letohallen 30.04.2017

Dommer: Javinder Singh Pawar

BIR: New York V. Nobel Line

BIM: Esbelto's Blue Blood

2BH: Esbelto's Carabinieri (CERT)

3BH: Leletton Lexus

4BH: Iro Di Altobello (Res. CERT)

2BT: Berlinetta Ferrari By Deahills

3BT: J'adore Gucci V Nobel Line

4BT: Ansochristo's Caprice

BIR/BIM NDK-uts- i Letohallen

BIR og BIS ved NDK avd. Bergen-utstilling i Bergen

NDK Bergen 21.05.2017

Dommer: Rob Douma

BIR: Gaby V. Nobel Line

BIM: New York V. Nobel Line

2BH: Leletton Lexus

2BT: J'adore Gucci V. Nobel Line

3BT: Alyssa Espada By Deahills

4BT: Newfords Keep Talking

NDK Trondheim 02.07.2017 (Grand Prix)

Dommer: Trond Are Karlsen

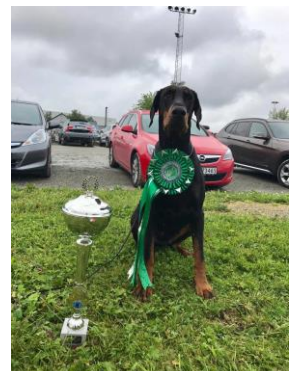
BIR: New York V. Nobel Line

BIM: Casa Di Fera Bagheera

2BT: Ilit Intizara V Alpha Nordic

3BT: Norwegian Spirit's Aftershock (CERT)

4BT: Berlinetta Ferrari By Deahills

BIR/BIM ved NDK-Grand Prix, Tr.heim

NDK vinner 2017 Sandefjord 12.08.2017 (Spesialen)

Dommer: Evgeny Rozenberg

BIR: Norwegian Spirit's Aftershock

BIM: New York V. Nobel Line

2BH: Qui Terret Excalibur (CERT)

3BH: Leletton Lexus

4BH: Iro Di Altobello (Res.CERT)

2BT: Imidz Lady Eleanor

3BT: Qui Terret Extravaganza (CERT)

4BT: J'adore Gucci V. Nobel Line

BIR Valp: Black Jack Von Silverkrohn BIM Valp: Sky Spirit V Nobe Line

BIR JR: Norwegian Spirit's Aftershock

BIM JR: Qui Terret Excalibur

BIR Veteran: Ansochristo's Caprice

Beste bevegelser: Qui Terret Extravaganza

Beste hode: Quiet Strom V. Nobel Line

BIR/BIM NDK-spesialen 2017

BIR/BIM valp v/NDK-spesialen 2017

Norsk Dobermann vinner 2017 – dommer: Evgeny Rosenberg

Værmelding var ikke så positiv som selve dagen ble, vi fikk opphold og sol hele dagen, og stemningen rundt og inni ringen var upåklagelig.

Dessverre var det veldig få påmeldte til årets rase spesial, totalt 19 hunder, så vi lot det stå åpent for etteranmelding og fikk med to til og vi ble da totalt 21 hunder.

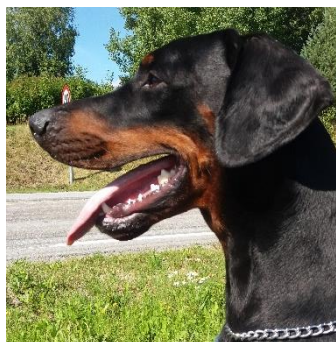
Utstillingskomiteen har i år som i fjord gjort sitt beste for å fylle premiebordene, noe de klarte med både hjemmelaget og sponning, og det var heller i år i tet å klage på.

Dommer og ringsekretær gjorde en formidabel jobb, så utstillingen fløt gjennom uten særlig store problemer.

Det rettes en stor takk til Sandefjord hundeklubb for at vi fikk leie det flotte området og klubbhuset. Og sist, men ikke minst, tusen takk til allerede som ikke er i utstillingskomiteen, men hjelper til med både rigging og nedrigging, uten dere hadde vi slitt med gjennomføring

BESTE HODE: DOIN – QUIET STORM v/NOBEL LINE (bildet under t.v.)

BESTE BEVEGELSE: RUTH – QUI TERRET EXTRAVAGANZA (bildet over t.h.)

Siden redaktøren mistet litt bakkek kontroll da hunden hennes gjorde bra, så får dere billedryss samlet inn fra snille medlemmer, også lover jeg å skjerpe meg på neste arrangement....

UNNSKYLD!

Takk for i år, håper enda flere blir med på moroa i 2018 ♡

IDC kongressen 2017, 8 september Kincsem Lovaspark, Ungarn

1. Åpning av kongressen av president Mr. Hans Wiblishauser, KL. 10.00
2. Land som er representert på kongressen : Belgia, Kypros, Tsjekia, Danmark, Tyskland, England, Estonia, Finland, Hellas, Frankrike, Nederland, Ungarn, Indonesia, Israel, Italia, Japan, Latvia, Litauen, Mexico, Norge, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Sverige og Russland.
3. Fra neste år er det kun delegatene som er annonsert på forhånd som får komme inn/delta på kongressen (2stk)
4. Bare land som har betalt medlemskap før 1.mai inneværende år får delta på IDC VM og kongressen samt tillatelse til å arrangere ZTP.
5. Ikke betalt medlemskap for inneværende år: Kypros, Hellas, Israel, Litauen, Russland og USA. (Må gjøres straks)
6. 3 søknader om medlemskap i IDC. Skottland, Tyrkia og Azerbaijan. Alle 3 landene ble enstemmig vedtatt inn som medlemsland i IDC av kongressen. (2 år prøvetid for alle nye medlemsland)
7. Sør-Afrika avslutter sitt medlemskap i IDC (ikke betalt medlemskap siden 2015)
8. Årlig rapport av president Mr. Hans Wiblishauser:
Takker for IDC utstillingen 2016 som var en minneutstilling for avdøde Pezzano. Takker spesielt Atillio Polifrone for en flott utstilling som aldri vil bli glemt, samt at vi også må minnes de andre som har gått bort som har hatt verv i IDC styret. Sier også at IDC VM og siegershowet blir mer og mer populært samt at antall medlemsland stiger. Meningen med IDC er at medlemslandene i samarbeid med FCI skal jobbe for rasens beste. Kupperte hunder født etter 01.08.2016 kan ikke delta på IDC siegershow. Tyskland har lagt inn protest til FCI om at land hvor kupering er tillatt fortsatt kan stille hunder som er kupert etter 01.08.2016, siden standarden er endret og sier naturlig øre og hale siden Tyskland er rasens hjemland. Han sier også at han er fornøyd med at flere og flere medlemsland bruker ZTP som et avlsverktøy og på sikt håper han at alle medlemsland skal ha det som et krav. Takker til slutt IDC styret for en flott jobb som er gjort i året som har gått.
9. Årlig rapport av avlsansvarlig Norbert Daube:
Fra 01.01.2018 må begge foreldredyrene ha ZTP for at en hund kan ta ZTP. De 3 nye medlemslandene har muligheten til å ta starter ZTP i en periode på 5 år. Sier at de er spesielt fornøyd med at flere og flere får sine HD-resultater avlest i Tyskland.
10. Årlig rapport av brukshundansvarlig Willi Cohnen:
Takker Italia for et velykket VM. Dommer gruppe A-Josep Buló, Spania Gruppe B-Tamas Dohoczki, Ungarn Gruppe C-Willi Cohnen, Tyskland. Verdensmester var Daniela Lechner fra Tyskland med hunden Buddy vom Hexenzauber og lagkonkurransen ble vunnet av Italia.
11. Forslag fra medlemslandene. Forslagene og svaret på de ble sendt ut til medlemslandene før kongressen.
Forslag 1 fra Latvia: We would like at this congress to be stipulated the exact time of reading HD-X-rays, as well as to to accelerated the receiving by Dobermann owner of the result the HD X-rays.
Forslag 2 fra Latvia: We would like to discuss about the information on Hungarian Dobermann klub website about the rules of registration for the IDC sieger show 2017 that cropped and docked dogs born after 01.08.2016 can not enter the show. We suppose this rule are against the FCI show rules "FCI SHOW REGULATIONS".

Dogs with docked tail or cropped ears are to be admitted in accordance with the legal regulations of their home countries and those of the country where the show takes place. The judging of docked and undocked or cropped and uncropped dogs must be done without any discrimination and solely in accordance with the valid breed standard. The organizing country regulations concerning showing docked or cropped dogs should be stated in the show schedule or on the entry forms as well as in the show regulations. If there is no ban in Hungary for cropping/docking and there is no reason for banning cropped/docked dogs at the show in Hungary? The decision of the IDC presidium didn't take into account the opinion of all members of the IDC and FCI. Don't IDC find that these rules violate our rights as members of the IDC and FCI organizations and discriminate our dogs?

RESPONSE IDC PRESIDIUM: Several times during the past IDC congress we had discussions regarding the Dobermann standard and all IDC members knew that the new standard was coming and would be changed for all countries. The FCI regulations have been made for International Expositions because it would be too complex to control ALL breeds. A new discussion, that would be asked every year, does not change the new standard. Only dogs born during the second half of 2016 are concerned. Latvia has a law banning cropping and docking! So you breed against the Dobermann standard. So please give us your argumentation why your breeders do not breed following the law and the Dobermann standard. Every IDC member club has, by their membership, accepted the IDC BY-Laws and the Dobermann Standard. We can only have rules that apply, and are equal for all of our members. We cannot penalize countries who follow the law and the standard.

12. From Finland:

The Finnish Dobermann club presented at last year's IDC congress in Italy its action taken against spreading of the Dilated Cardiomyopathy (DCM) among our breed in Finland. The following items are included in Dobermann's program to combat hereditary diseases and defects approved by the Finnish kennel club as a condition for registration.

1: From 01.01.2015 onwards all Finnish Dobermann must have a heart examination performed by a certified cardiologist before mating. The result is valid for one year.

2: The official result of the above mentioned heart examination are sent to and registered by the Finnish kennel club and Finnish Dobermann club. The IDC presidium asked Finland to demonstrate heart examination results obtained. Finland would like to have a presentation of the examination results from several sources included in the IDC congress agenda.

Response IDC Presidium: Finland can of course give documents/maps of their actions against DCM. A presentation at the congress, however, can not be allowed. If we accept this, other countries will also want to have presentation and we do not have time at our congress. The needed time for these presentations is not available. We discussed last year that we do not want to discuss the same subjects (DCM/HD) every year.

13. IDC Arrangements:

IDC Show and VM 2018, Slovakia.

IDC Show and VM 2019, Hungary.

IDC Show 2020 Søknad fra Kroatia.

IDC VM 2020 søknad fra Italia.

IDC Show and VM 2021 Søknad fra Slovakia.

IDC Show and VM 2022 Nederland.

14. Kongressen avsluttes kl. 14.00

Reisebrev IDC 2017 – Ungarn

I år så reiste vi kun med en hund til IDC, så vi tok den lettvinde veien, fly ☺

Trond Are, Nanette og meg fløy ned på Tirsdag, vi hadde bestilt oss to netter på et spa hotell med utendørs og innendørs basseng, massasje og sauna, kan ikke bli bedre.

Vi fikk to deilige dager der vi plasket rundt og koste oss + at Nanette fikk shopping i byen, måtte ta med ekstra bagasje når vi fløy hjem igjenhun er flink til å shoppe den jenta.

Gunn Hege kom med fly på Torsdagen, hun hadde også med seg en hund, så vi trengte ikke flere timer på å luften hundene.

Våre Danske venner kom også ned på Torsdag, de kom litt sent, men vi satt oppe og ventet på de og ønsket de velkommen med noe i glasset.

Fredag morgen var det opp kl 7.30 og ta med Dorthe på en løpetur, ritualer til Nanette og meg hver dag, må si det var digg å løpe i sola igjen. Fredag formiddag så var vi tilstede på kongressen, det ligger eget vedlegg om det i bladet.

Utstillingsplassen var som en drøm, store ringer, toalett som fungerte, kort gress underlag osv Kincsem Lovaspark var en pen plass tvers igjennom med hyggelig arbeidere og fin atmosfære.

Etter kongressen tok vi et slag med minigolf, var nok en danske som vant den gitt, ikke så rart kanskje, Rene spiller golf.....vi hadde aldri en mulighet der.

Kvelden kom og de hadde ordnet med grilling og et sigøyner band som spilte under middagen.

Det var god stemning og vi møtte igjen våre venner fra hele verden, noe som var meget hyggelig.

Lørdagen kom med sol og fint vær, Gunn Hege skulle i ringen med sin sorte junior tisper Norwegian Spirit's Aftershoch "Elsa".

Det var påmeldt hele 54 tisper i den klassen under dommer: Attilio Polifrone fra Italia.

De delte opp i flere puljer, Gunn Hege og Elsa skulle inn i pulje nr.3, det var til og med en tisper fra Indonesia påmeldt i den klassen, de hadde reist langt de.

"Elsa" står meget pent på egenhånd så dobbelthandling er ikke nødvendig der, når alle i den puljen kom inn etter enkeltbedømmingen så skulle det plukkes ut 4 som gikk videre til "semifinalen".

En etter en gikk ut, Gunn Hege og "Elsa" ble stående igjen som en av de siste fire og var med videre til semifinalen.

Når alle puljene var ferdige så kom det inn 16 hunder, hvorav det skulle plukkes fire med til finalen som går dagen etter.

Gunn Hege og Elsa sto igjen helt som nr.7, det er utrolig bra når det var 54 hunder i klassen. Gratulerer så mye Gunn Hege, veldig fin den jenta di ☺

NDKV17 Norwegian Spirit's Aftershoch med sin eier Gunn Hege på bildene under.

Så kom kvelden med galla middag, vi fikk god mat og drikke, og hadde det veldig koselig i våre venners selskap, måtte bare ta bilde av kjolen til Riita fra Finland, det er hennes hund som er på kjolen. Finnene kommer bestandig i lekre kjoler på galla middagen ☺ de er oppfinnsomme der.

Søndag morgen kom med sol og varme, jeg tok joggeturen alene den dagen da Dorthe skulle i ringen og Nanette ville sove litt lengere ☺

Vi fant ut at vi skulle sist i den ringen så Esbelto's Blue Blood "Dorthe" fikk ligge på rommet og slappe av hele dagen (en stor fordel med å bo på plassen der utstillingen avholdes) Nanette er vår handler på "Dorthe" de er et fint team de to der, hun stilte henne også i Finland når hun ble IDC brun valpe Siegerin, så det var nå morsomt å se de i championklassen sammen.

Alle hundene kom inn i ringen, det var veldig mange pene tisper i den klassen, så det var bare å krysse fingrene og håpe på det beste, dommer var: Thomas Becht fra Tyskland.

Alle tispene kom inn i ringen, de sto på linen litt før de måtte gå/løpe. Så begynte enkelt bedømmingen og den gikk fint, Dorthe sto bra hun. Nanette kjefte litt på sin mor (meg) når jeg ikke gjorde ting riktig, men det hører med på IDC ☺

Når alle kom inn igjen så begynte dommeren å takke ut en etter en, jentene våre sto der enda. Da det var igjen åtte tisper fikk de beskjed om å løpe, det liker vi.

Våre hunder er i meget god kondisjon da de jogges med eller er på lange turer så å si hver dag.

De måtte løpe veldig mange runder, og noen ble takket ut under løpingen.

Da det var fem igjen blir presset mye større, man kjenner det i nervene og håper man får bli blant de fire beste, og det ble de.

Så vi er meget stolte av at jentene våre kom seg til finalen og ble nr4 i champion klassen på IDC.

IDC brun valp Siegerin 15 – Grand Prix valpe Vinner 15 – Dansk Dobermann vinner valp 15 – Europavinner valp 15 – Mestvinnende valp 15 – Thüringen Siegerin 16 – Norsk Dobermann Vinner 16 – Bulgarsk Ch – Grand Bulgarsk Ch – Balcan Ch: Esbelto's Blue Blood "Dorthe"

Vi tok noen ekstra dager i Budapest etter IDC, mer shopping på Nanette, men denne gangen ble det litt på mor og far også. Vår kjære sønn Benjamin som passer våre hunder hjemme når vi reiser måtte selvfølgelig få en gave eller to, er utrolig takknemlig for at vi har han og hans kompiser vi kan stole på med pass av hunder når vi er og reiser, dere er gull verdt.

Vil si tusen takk til Gunn Hege og danskene for en hyggelig tur, det blir nok ikke den siste ☺

Hilsen Lisbeth Karlsen

Gratulerer så mye til dere som stilte hund på
IDC Show 2017 i Ungarn

Valp klasse svart tispe:

Vp.1 – IDC Puppy Siegerin 2017 - SKY SPIRIT v. Nobel Line (Morpheus v. Nobel Line - Secret Dream of Sirius C U Noziro)

Champion klasse brun tispe:

Exc.4 - Esbelto's BLUE BLOOD (Kriegerhof Antheus - Quorro di Altobello)

Junior klasse svart tispe:

Vg. - Norwegian Spirit's AFTERSHOCK (Pride of Russia Taymir - Imidz Lady Etual)

Veteran klasse svart tispe:

Exc. - BECKERS MYSTIQUE v. Nobel Line (Terror Lewan v. Jahrestal - Kriegerhof Odessa)

Junior klasse svart hannhund:

Vg. - Sant Kreal SCHWARZ (Oksamit De Grande Vinko - Ride of Russia Avrora)

Champion klasse svart hannhund:

Exc. - NEW YORK V. Nobel Line (Teraline Floydt - Amorella v. Nobel Line)

The background of the entire poster is a warm, festive illustration of a living room during Christmas. A fireplace with a roaring fire is the central focus. Above the mantel, two stockings are hung, and a large yellow bow is visible. The room is decorated with garlands and lights. In the foreground, a black and tan Doberman Pinscher is sitting on a red carpet, looking directly at the viewer.

NORSK DOBERMANN KLUB
INVITERER TIL
ROMJULUTSTILLING 28/29.12.2017.

STED: LETOHALLEN
PÅMELDINGSFRIST : 12.12.17
UTSATT FRIST: 15.12.17

Stor-cert for klubbens rase

**Utstillingskomiteen tar i mot hjelp under
arrangementet med åpne armer.**

**Har du tid og lyst, ta kontakt med Lisbeth
for informasjon♥**

Reisebrev fra Danmark.

Reisen går til Tistrup, Danmark og Kennel Dobergaarden Forever.

Jeg skriver som regel om rallylydighet og agility men denne gangen vil jeg skrive et lite reisebrev fra Danmark.

Jeg har en 3 år gammel tise fra denne kennel og i år fikk jeg innbydelsen om å komme dit for å holde et foredrag om rallylydighet og agility. Kennelen haddde satt sammen et meget spennende treff der ulike aktiviteter skulle vises frem. Treffet ble holdt på i 2 dager med mye sosialt samvær og god mat. Først ble det fortalt om aktiviteten og deretter kunne man prøve med sin egen hund. At man selv får prøve synes jeg var positivt da man ofte proppet med kunnskap men lite utførelse.

Nosework, showhandling, ipo, skade forebyggelse, balanseøvelser, agility, innlæring av unghund, rallylydighet, parkour og weight pulling. Her var det virkelig noe for alle.

Jeg gjorde mitt beste og utførte foredraget på engelsk da det var mennesker fra forskjellige nasjoner der, til og med Hong Kong. Etter at jeg hadde fortalt litt om agility og rally fikk folk prøve. Noen hadde prøvd tunnel før andre ikke. Jeg kan stolt si at jeg fikk alle hundene gjennom tunnellen. Til og med en liten tise som var veldig redd, vi gjorde tunnelen så liten som mulig og med hjelp av tålmodighet og pølse fikk vi igjennom henne.

Følelsen jeg satt igjen med etter reisen var det norsk dobermannklubb forsøker å vise hvor fantastisk vår rase er og alt vi kan gjøre med den. Jeg vil avslutte med følgende morsom kommentar jeg fikk etter agilityløpet mitt. "Næææh det gikk jo ganske så fort i banen" Ja det det går fort med dobermann.=)

Vennlig hilsen Elin Pedersen, Rozzi & Schatzi

Vinner av IPO NM for Dobermann 2017:

Ingar Andersen og Olex Chuck Vom Landgraf

Ingar Andersen og Olex Chuck Vom Landgraf vant IPO NM for Dobermann med 263 poeng. De kom også på en 12. plass av 29 startende i IPO NM for alle raser! **Vi gratulerer!**

Årets bruks/sportshund Dobermann i Norge 2017 (gjeldende fra 01.01.2017, så har du startet og plassert deg på en prøve, send inn resultatet med bilde)

3 poeng for - 1, 2 poeng for nr 2 og 1 poeng for nr 3 i IPOI/LPI/RLI/SLI osv. 6 poeng for - 1, 5 poeng for nr 2 og 4 poeng for nr 3 i IP02/LP2/RL2/SL2 osv.

10 poeng for 1, 8 poeng for nr 2 og 6 poeng for nr 3 i IP03/LP3/RL3/SL3 osv. og elite

Det er 5 konkurranser som teller pr ekvipage (vi plukker da dine høyeste av de du har sendt inn).

Når vi her skriver 1, 2 og 3 så er det "pallplasseringer"

Dette gjelder for alle bruksgrenene som dere stiller i.

Som feks: agility, nbf, ipo, lydighet, rally lydighet, sl osv. DERE må sende inn resultatene til styret, da det ikke finnes en felles plass hvor resultatene kommer inn slik som dogweb. Med vennlig hilsen

-Styret i NDK-

Team Slagen

Team Slagen startet som treningsgruppe under Norsk Dobermann Klub i 2005, og er dermed en av de eldste aktive treningsgrupper for Dobermann i Norge. I mesteparten av sin levetid har gruppen hatt sin base i Slagen området ved Tønsberg, og henter derfor sitt navn fra dette. Nåværende treningsbane er nær Borgeskogen i Stokke i Vestfold.

I treningsgruppen er vi en hard kjerne med Dobermann-frelste som elsker rasen og brenner for å bruke hundene våre til det de er skapt for – til stor glede for både hund og fører! Per i dag er det 5 Dobermann som trener fast. I tillegg har vi også medlemmer som trener med andre hunderaser – noen trener hele IPO-programmet, andre velger å holde seg mest til lydighet. Felles for alle er at de uansett også er medlem av NDK – vi er for tiden cirka 8 medlemmer, men på det meste har klubben hatt opptil 30 medlemmer. Vi har faste treningsdager to ganger i uken, hvor vi møtes for å trene hund, utveksle erfaringer og slå av en prat.

Full aktivitet på ny bane i 2017

Opp gjennom årene har klubbens medlemmer deltatt og plassert seg i flere nasjonale og internasjonale mesterskap: Dobermann VM, FCI VM (alle raser), NM for Dobermann, FCI NM, Nordisk Mesterskap, og Nordnorsk Mesterskap. I nord norsk mesterskap 2017 stilte klubben med 2 ekvipasjer i IPO3 klassen der Ingar med Chuck gikk av med seieren, og Ingar stilte også i FCI NM der de fikk en hederlig plassering med Chuck på knappe 2 års alder.

Ambisjonene er det ingen mangel på. Vi har flere lovende unghunder i startgropen, både Dobermann og Schæfer og blant disse er det flere som sikter seg inn mot ferdselsprøve og IPO1 i 2018. At Ingar med Chuck har mål i retning av både NM og VM neste år er vel heller ingen hemmelighet.

Nord Norsk Mesterskap 2017

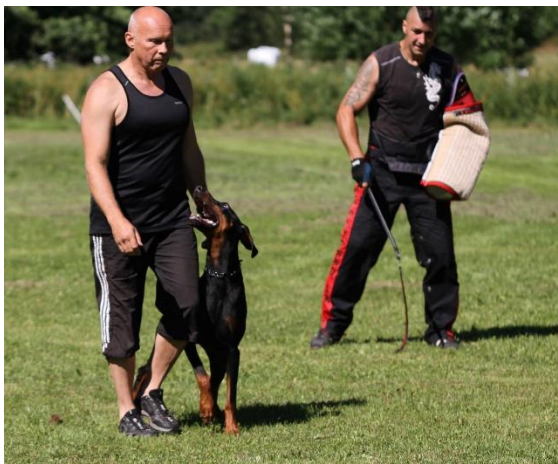

Ingar svinger seg i tretoppene og monterer lys på ny bane

Det siste året har klubben hatt nye utfordringer med treningsbane. Dessverre måtte vi se i øynene at et langt og godt leieforhold på banen ved Slagen tok slutt ved utgangen av 2016, etter at ett av klubbens (nå tidligere) medlemmer inngikk en ny leieavtale med grunneier uten å informere styret og andre medlemmer på forhånd. Takket være iherdig dugnadsinnsats fra medlemmene samt økonomisk støtte fra NDK har vi imidlertid på rekordtid etablert oss på en ny bane nær Stokke i Vestfold – men navnet «Team Slagen» har fine tradisjoner og lever videre!

Klubben har stått for mange arrangement i årenes løp. Hele to ganger har man arrangert ZTP for Dobermann. Så sent som i 2014 arrangerte klubben FCI IPO NM (alle raser), man har også arrangert NM for Rottweiler og også utstilling i samarbeid med NDK. I tillegg til dette og de faste treningene arrangerer vi seminarer og kurs; i 2017 har vi hatt 2 IPO seminarer, og klubben har ved flere anledninger også avholdt RIK grunnkurs.

Aktivitetsnivået er høyt, vi jobber med siste finpuss på banen, gleder oss over hundene våre og ser fremtiden lyst i møte!

Er det noen som lurer på noe kan man for eksempel kontakte klubbens kasserer Henning Mathisen som er å treffe på telefon 9071 1207.

Vi i Dobermannposten takker for bidraget til Team Slagen, og informerer klubbens medlemmer at vi i neste nummer vil ha en presentasjon av en av de andre treningsgruppene i NDK.

Håper dette blir tatt godt i mot og at det kan gi dere som kanskje ikke er så kjent litt informasjon om hvor dere kan henvende dere dersom det er en treningsgruppe i deres område.

FUNKSJONSANALYSE

I NKK's regler for funksjonsanalyse står følgende: «Funksjonsanalysens tilsktede mål er å beskrive/måle i hvor sterk grad hunden er i besittelse av visse egenskaper og atferdstrekk som har stor betydning i avl og innlæring.»

En funksjonsanalyse har to primære oppgaver; individanalyse i forbindelse med evaluering for bestemte oppgaver og evaluering i forbindelse med avlsutvelgelse. Målet er at en standardisert funksjonsanalyse vil gi holdbar informasjon som grunnlag for evaluering av både individer og avlspopulasjon som helhet. Hunden må være mellom 22 og 48 måneder for å delta, dette for at huden skal være «klar» for denne typen påkjenninger i forhold til mental og fysisk utvikling.

Hvordan gjennomføres prøven?

En hund må ha visse elementære egenskaper for å kunne fungere optimalt og tilfredsstillende. Atferd er gruppert i funksjonskretser. De funksjonskretsene som menes å ha størst verdi for en hund er flokk, jakt, undersøkelse og forsvar. I avls og innlæringsituasjoner er det viktig å ha en viss forestilling av den enkelte hunds motivasjon og reaksjonsterskel, i tillegg til mønsteret i de forskjellige funksjoner og deler av dem. Det er nødvendig å vite hundens mulighet til å kunne koble forstyrrelser og handling, og dens egenskaper til å kontrollere reaksjon og avreaksjon. En annen del av testen er å beskrive ulike typer av redsel og frykt, og derifra mot. Funksjonsanalysens mål er å kunne beskrive/måle i hvor stor grad hunden har disse og andre egenskaper. Dette vil skape ett bilde av det enkelte individ og over tid også kunne skape ett bilde av de forskjellige rasers egenskaper, på godt og vondt.

Hvilke mentale anlegg måler man, og som verdsettes for hunden i funksjonsanalysen?

Momentene 1 – 4: Test av ikke stressende funksjoner uten aggressive innslag.

Momentene 5 – 8: Overraskelser og konfliktsituasjoner.

Momentene 9 – 11: Situasjoner med aggressive innslag.

Moment 12: Situasjon med skuddløsning.

Hvert moment omfatter tre faser:

Fase 1: Vekking (moment start).

Fase 2: Handlingsprogram (momentet gjennomføres).

Fase 3: Avreaksjon (momentets avslutning).

Momentenes rekkefølge:

1. Tilgjengelighet: Møteprogram og evne/vilje til å ta kontakt med fremmede mennesker.

2. Lekelyst: Vilje/evne til lek med fører/fremmed person.

3. Jaktdrift: (delt opp i to deler)

Del 1: Å teste hundens lyst og evne til å lete opp/fange et bytte.

Del 2: Å teste hundens evne og intensitet i å gripe byttet.

4. Jaktkamp – stort bytte: På ny å teste hundens lyst til å springe etter ett «bytte», men i en ny situasjon. Byttet er stort. Lysten og interessen kan forandres på grunn av byttets størrelse.

5. Førertilknytning/koordinering: Å teste hundens evne til å finne et forsvunnet flokkmedlem (fører) og teste hundens opptreden i en konfliktsituasjon.

6. Førertilknytning/koordinering med forstyrrelser: Å teste intensiteten i flokkfølelsen ved en uventet forstyrrelse. Å teste hundens opptreden i en konfliktsituasjon.

7. Overraskelse. Å teste hundens mulighet til reaksjon i en overraskende situasjon, da den ikke er engasjert i noen annen handling.

8. Lydfølsomhet. Å teste hundens reaksjoner i støysituasjoner.

9. Sosial kamplyst. Å teste hundens evne til å svare på og oppfordre til kamp.

10. Dominans. Å teste hundens lyst til å bestemme over en artsfrende (menneske).

11. Forsvarslust. Å teste hundens lyst til å forsvare og stoppe en inntrenger.

12. Skuddprøve/skuddfasthet: Å teste hundens reaksjon/avreaksjon og mulighet til å aktivisere seg under skuddløsning.

Under momentene observeres også hundens:

- Koordinering - riktig handling mellom og mot opplevelsene/påvirkningene.
- Temperament - evne til tilpasning til omgivelsene/oppfatte nye inntrykk.
- Mot - evne til selvstendig å løse oppgaver og vise handlekraft.
- Skarphet - refleksreaksjon mot trussel som kommer brått på innenfor indre revirgrense (4 meter).

Hunden må innfri visse kriterier for å bestå. Atferd som kvalifiserer til underkjenning er kort beskrevet i NKK's regelverk:

- Aggressivitet.
- Bestående aggressivitet.
- Manglende evne til å løse problemer.
- Manglende evne til å av reagere.
- Skuddfasthet/skuddreddhet.

Prøven kan avsluttes underveis hvis hunden ikke takler påkjenningen eller viser diskvalifiserende atferd. Prøven bedømmes etter fastsatt tabell for verdisetting av anlegg/egenskaper. Prøven bedømmes bestått/ikke bestått.

Tabell som vist under blir fylt ut av dommer.

NORSK KENNEL KLUBB		MENTALBESKRIVELSE HUND	
Arbeider	Rett	Provens ref. nr.:	Provens nr.:
Rase:	Reg. nr.:	Fødselsdato:	
ID-merket:	Hundens ID-nummer:	Tidligere testet:	
☐ Ja ☐ Nei		☐ Ja ☐ Nei	
Krys foran i feltet til venstre for observert atferd			
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52
53	54	55	56
57	58	59	60
61	62	63	64
65	66	67	68
69	70	71	72
73	74	75	76
77	78	79	80
81	82	83	84
85	86	87	88
89	90	91	92
93	94	95	96
97	98	99	100

MENTALBESKRIVELSE HUND		side 2	
Provens ref. nr.:	Reg. nr.:	Hundens ID-nummer:	
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52
53	54	55	56
57	58	59	60
61	62	63	64
65	66	67	68
69	70	71	72
73	74	75	76
77	78	79	80
81	82	83	84
85	86	87	88
89	90	91	92
93	94	95	96
97	98	99	100

NDK-Campen 2017

Campen startet lørdag 3.juni. Flere var tidlig ute og bodde på samme campingplass, så for mange startet treningshelgen allerede på fredagen. Lørdag, søndag og mandag skulle brukes til trening av hund og fører, og søndag kveld var det planlagt kamerataften. Vi hadde luksusen av å få tilbringe helgen med tre forskjellige instruktører som la ned mye tid og krefter på å hjelpe hver enkelt ekkvipasje med vi måtte lure på. Lørdag startet på banen til

Sandefjord hundeklubb. Vi brukte litt tid på å dele oss opp etter hvem som ville trene hva, før vi alle trente hver vår økt med lydighet. Vi var delt i to puljer hvor halvparten fikk Cathrine Stensmo som instruktør og den andre puljen fikk Lars-Christian Aaserød. Etter lunch og en liten pause, fortsatte treningen. Noen hadde en lydighetsøkt til, mens andre trente c-arbeid med Lars-Christian. Været var ikke helt på topp, men ikke helt på bønn heller, noe som ble gjennomgående for hele helgen. Søndag og mandag var det "vaktskifte" i gruppe C, og vi fikk inn Zarif Hamzic da Lars-Christian måtte dra. Søndag ble den store c-arbeid

dagen, og nesten alle forsøkte seg minst en gang. Det var utrolig gøy å se hunder som har gjort dette før, og hunder som nesten aldri har sett en bitepute før. Læringskurven var bratt for unge hunder, og man så fort store fremskritt for de helt ferske i gamet!

Selv om været ikke var perfekt, tror jeg alle syntes dagen var lærerik og at mange av oss fikk nyttige tips å ta med videre. Det må nok innrømmes at det er litt ekstra gøy når beskyttelsesarmen kommer frem, og energien på hunden på vei inn stiger målbart! Likevel er det et poeng i å følge med når andre ekkvipasjer trener i de andre grenene og, det er en veldig fin måte å lære på. Så det ble noen timer utendørs på søndagen også! Vi brukte den tiden vi kunne ute på banen i Sandefjord, og kveldene var sosiale rundt hyttene. Tror flere dro hjem med både nye trenings-tips og nye vitser i lommen! Førere og hunder fikk brukt hodet gjennom hele campen, godt slitne og fornøyde var campen over på mandagen. Det var utrolig flott å se hva ildsjelene bak campen fikk til, for ikke å snakke om hvor mye tid hver enkelt instruktør la ned i alle ekkvipasjene. Det var en veldig fin opplevelse å få tilbringe tid med andre

Dobermanneiere, og se vår alles rase få bruke hjerne og kropp aktivt. For de som ikke fikk kommet seg på campen i år, håper jeg virkelig det blir gjentatt i 2018 med enda flere påmeldte! Tusen takk for en knallbra camp 2017, til alle som deltok og som stod på for å sørge for at den ble noe av. Listen er satt høyt for neste gang!

-Nora Andresen-

MALI 2017

I desember 2016 fylte Mali (AD BH RLII Black Ballerina Cinderella) ni år. Siden det er midt i romjula husker vi sjelden å gratulere henne med dagen – kanskje det er derfor hun ikke har oppdaget at hun begynner å bli godt voksen? Etter et halvt år med på flyttelasset mens matmor var i praksis, der vi bodde i kollektiv og Mali sjarmerte hunderedde medstudenter til å ta henne med ut og gå tur, kom vi hjem til Tromsø igjen sist i mars 2017. Da var det på tide å intensivere treningen igjen, så vi meldte oss på en rallylydighetskonkurranse.

Det hadde vi aldri prøvd før, ei heller fant vi noe kurs, men med hjelp av en hyggelig treningsgjeng fant vi sånn omtrentlig ut hvordan rallylydighet skulle fungere. I mai debuterte vi, og Mali gikk til en strålende førstepremie med 195 poeng av 200 mulige. Hun fikk dermed direkte opprykk til klasse 2. Gamle damer kan naturligvis lære seg nye ting – så lenge de får pølser og drakampek... Dermed meldte vi oss på et trippelstevne i slutten av juni. Målet var å få minst én førstepremie i klasse 2. Vi pakket hunder, folk og campingutstyr i bilen og satte kursen mot Skjomen, 4,5 timer unna. Et fantastisk hyggelig stevne med knallsol og mange påmeldte – vi hadde rundt 17 konkurrenter i klasse 2. Gamlemor lot seg ikke merke med at det var fremmed sted, og heller ikke av å rangle sent og sove i telt. Hun startet helga med 1. premie og 189/200 poeng, fortsatte lørdagen med 199/200 mulige og førsteplass (!) og avsluttet med 192/200 på søndag. Dermed ble det hele 3 førstepremier – og hun fikk lagt til tittelen RLII på stamtavla.

Vel hjemme var omsider snøen begynt å bli borte fra fjelltoppene våre, så vi konsentrerte oss om høydemeter en periode. Vi overnattet på snaufjellet i telt – Mali sørger for å bære sin egen mat og den obligatoriske ullgenser hun, som enhver nordlending, må ha. Og vi rakk favoritturen – nemlig Tromsdalstinden, 1238 m.o.h.

Til slutt kom vi på at vi skulle jo egentlig trent litt LP også, så Mali ble meldt på auguststevnet til Tromsø hundeklubb. I LP har hun opprykk til klasse 3. Jeg har gitt henne fritak fra fellesdekken siden det er den eneste øvelsen hun ikke har glede av, og med høyst begrenset kjedetrening i forkant var vi ikke helt enig om hva som var høyre, venstre og rett frem. Resultatet ble derfor et ikke særlig imponerende 153 poeng og 4. plass, men hun koste seg og jobbet strålende fint gjennom hele programmet.

I mellomtiden har hun også rukket å få med seg noen utstillinger – fra Lillestrøm i november 2016, der hun fikk reservecertet, til CK på 4 av 5 utstillinger i 2017, med en BIM-plassering og flerfoldige BIR veteran-rosetter.

Nå er hun påmeldt rallylydighet klasse 3 sist i september, og etter det er stevnesesongen stort sett over for oss her i nord med korthårshund. Men om helsa holder til neste år også, så planlegger vi et nytt forsøk på LP klasse 3, jobber mot opprykk til Elite i rally, og dessuten snuser vi litt på spor og ser om det finnes konkurranser som passer for oss. Matmor får i hvert fall høre det klart og tydelig om det går en dag eller to uten trening – driftige doberdamer har ikke tid til å sitte i sofaen og late seg, tydeligvis.

Hilsen forvert Anette Michalsen som har hatt Mali siden hun var 3 år ♥

Historien om Hector. Skade, rehabilitering, opptrening og aktivitet.

Hector kom til oss da han var 9 mnd i desember 2014 fra oppdretter som hadde fått han tilbake fra tidligere eier grunnet halthet. Oppdretter hadde fått opplyst fra tidligere eier at han hadde falt utfor en skrent/stup på 2-3m da han var 3 mnd og han hadde pepet lite grann og alt så ut til å ha gått bra. En stund etter dette begynte han å halte og oppdretter hentet han tilbake og fikk han undersøkt av veterinær som konstaterte at han hadde reagerte på smerte i nakken og tok røntgen av dette området. Røntgenbilde viste en liten skjevhet i ene nakkevirvelen men ekspertene på veterinærhøyskolen kunne ikke bekrefte om det var skaden etter fallet eller om det var medfødt. Han ble behandlet for nakken men viste ingen stor bedring og etter hvert ble det forsøkt alternativ behandling kraniesakral som han responderte på og ble bedre. Han ble så bra at nå kunne få et nytt hjem. Da jeg hentet han skulle det bare være muskulære plager han hadde og avtalen vi hadde var at jeg skulle ta resten av rehabiliteringen. Han kom hjem og jeg tok kontakt med Troll veterinærklinikk som har kompetanse på fysio, rehab og massasje og avtalte time i starten av januar. Det første de sa da jeg kom inn med han var ”han skal på CT i morgen, her er det noe alvorlig galt med ryggen”. CT bildene viste at han hadde et alvorlig kompressjonsbrudd mellom T9 og T10 og det var mm fra at han var blitt lam. Diskuterte litt med oppdretter om vi skulle gjøre videre og la han slippe var et av alternativene, men jeg besluttet at jeg ville gi han en sjanse. Operasjonen ble utført dagen etter og han fikk installert en plate for å stive av de to virvlene. Operasjonen gikk greit i starten og han fikk laserbehandling for å få det til å gro fortere, men det oppstod dessverre komplikasjoner med avstøting av platen, bakterier i såret, antibiotikaresistans men til slutt grodde såret fint. Lokalavisen hadde snappet opp denne historien og laget en reportasje som senere TV2 magasinet tok tak i, og de var tilstede da han fikk sin siste behandling og ble friskmeldt i mai 2014.

Samarbeidet med kennel Schutzart har hele tiden vært åpent og godt, og vært en god støtte.

Rehabilitering og opptrening.

Hvordan går man videre med en hund som har vært skadet og bygger den opp igjen til å fungere? Etter en skadeperiode på 10mnd var bevegelsesomfanget om muskulatur temmelig begrenset og måtte bygges gradvis opp igjen. Under rehab perioden på klinikken ble Hector introdusert for en stor peanut ball som han stod på for å bygge kjernemuskulatur og stabilitet for støtte det skadede området. Denne type trening syntes jeg var interessant og gikk til anskaffelse av en slik for å trene han opp videre på dette. Fikk litt info fra produsenten og fant en del dvd'er som viste denne treningsformen og etter hvert har det bare utviklet seg videre med andre typer utstyr og utvidet horisont for dette treningsarbeidet. Interessen min for dette ble til slutt for stor slik at jeg nå holder på å utdanne meg til CCFT Cerified Canine Fitness Trainer og Canine Fitness Equipment Exspert ved universitetet i Tennessee/Fitpaws. Utover dette gjorde vi mange ulike ting på de daglige turene for å få litt variasjon og utvikle bevegelse og muskulatur. Fant vi en stor stein, stokker, parkbenker eller andre spennende ting på vår vei, så gjorde vi litt trening der enten det var å gå over hinder eller balansere oppå de. Andre ting var turer i ulendt terreng, oppoverbakke og sykkelturen uten at han fikk trekke for mye. I den siste tiden har vi utvidet horisonten og i dag går han lange turer med kløv og vektvest, og jobbe er noe han liker godt.

Aktiviteter.

Hector er avlet på brukslinjer og var tenkt brukt i IPO eller tilsvarende. Begge foreldrene deltok på IPO-VM 2015 og Hector viste tidlig at han var arbeidsom og interessen for sporarbeid var stor. Fant tidlig ut at dette var en hund du ikke klarte å slite ut fysisk men måtte gi han noen oppgaver for å slite han ut mentalt. Startet tidlig i opptreningsfasen med å la han gå noen markspor å la han søke etter godbiter. Dette utviklet seg fint og etter hvert økte vi vanskelighetsgraden med vinkler, opphold og lengde på sporet og har på det meste gått spor på 1,5km. Våren 2016 prøvde vi blodspor for første gang og han tok dette ganske lett. I september gikk han sin første bevegelige prøve og fikk en 1 pris. I ettertid har vi prøvd oss på 3 ordinære prøver som han har fått fin kritikk på arbeidsvilje og metodikk, men vi har litt for stor fart i sporet og det jobber vi med. Blodspor er en kjekk aktivitet og hunden liker å jobbe med dette. Vi prøver oss på å ta viltspor championatet men det er en liten vei å gå.

Blodspor indikerer et skadet vilt og konkurransesporet er 600m lengde. Det brukes 0,3l blod, skal ligge i minimum 12t og forgår i skogsterreng. Sporet skal ha 4 vinkler og 2 opphold på 10m derav et opphold i forbindelse med vinkel. Det er også et sårleie som hunden skal markere underveis. I enden av sporet skal det være en gjenstand fra et dyr vanligvis en skanke. For å ta championatet må en også ha minst 2 gule sløyfer fra utstilling pluss 3 førstepremier på blodspor i en kombinasjon av bevegelig og ordinær prøve. Blodspor er en rimelig aktivitet å holde på med, matblod får du i butikken eller du kan bruke blodpulver. Kjenner du noen som jakter så er det lett å få tak i en skank/fot som de vanligvis kaster. Blodspor er mentalt krevende for hunden og du lærer godt å lese hunden din hvordan den jobber samt at du får deg en fin tur i skog og mark. DB er ikke en rase du forbinder med blodspor men blir godt tatt imot på prøver og dommer/arrangør liker at det kommer andre raser i tillegg til de tradisjonelle.

Hector har fått delta på noen utstillinger for å se hvordan han er i forhold til rasen og det har gått greit. MH-testen tok han og bestod i 2016 hos NDK Bergen. Er selv figurant på FA, MH og K-test og tok kurset der i 2016 siden de var manko på figuranter. Andre aktiviteter vi har prøvd er rundering og skogsspor.

Hector er i dag en sunn og frisk gutt som er med på det meste. Han bor sammen med 2 Boston Terrier tisper og har ikke mye han skulle ha sagt når gamlemor bestemmer.

Det har kostet en del tid og krefter å få han opp på det nivået han er på i dag, men det er verd det.

Hei, jeg heter Victor.

Mitt fulle navn er Secret Dreams of Sirius, Gvictor Neo, født 12.08.15

Jeg bor i heia i Kvinesdal sammen med flokken min som består av tre andre hunder, grisen Nøff Elise, samt mange fugler i alle varianter. Vi trives alle godt i lag og har 4-5 mål til å boltre oss på.

Hver morgen går jeg inn i andegården (hopper elegant over gjerdet) og tar meg et ferskt andegg til frokost. Så erter jeg de andre litt, leker og tar meg en lur.

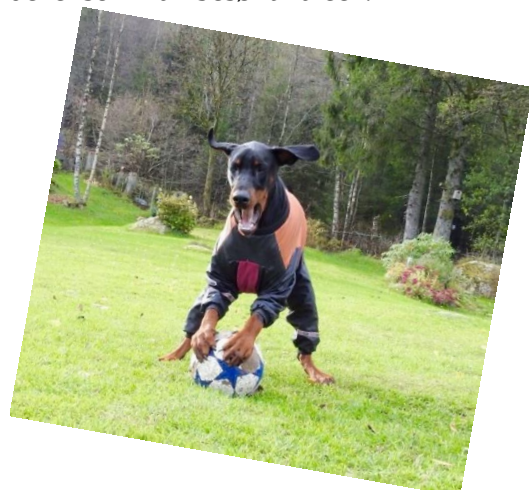
Far og jeg trener en del og da får jeg masse skryt og godbiter. Vi går også tur i heia, - kan bare gå rett ut av eiendommen og så er vi der. Vi har trent med Norske Redningshunder og gått lydighetskurs i hundeklubben.

I sommer var vi på sporkurs på Evje og der trente vi med en dyktig instruktør som heter Marit Karlsen. Det var veldig kjekt og lærerikt og jeg fikk mye skryt.

I vinter trente vi bygg-søk på Lista flystasjon. Når været er dårlig, liker jeg å finne ting som far gjemmer inne i huset

Jeg elsker å løpe og hoppe og fotball er min store favoritt. Det kan jeg holde på med i timesvis!

Som alle sosiale hunder liker jeg å ta en bytur iblant. Da er «Fants favoritt» i Kristiansand en selvsagt kafé å besøke. Her spiser jeg hundemuffins og drikker vann. Bildet av meg henger på «Wall of fame» sammen med alle de andre hundene som har besøkt kaféen.

Hei!

Jeg heter Nanette og har drevet med juniorhandling siden jeg var 10 år.

Juniorhandling er ofte blitt forbundet med et kort skjørt, en «donut» og en ferdig trent hund på slep. Dette er ikke helt sant. Sporten er nemlig aktive medlemmer som jevnlig trener til konkurranse, fordyper seg i hundens anatomi, rasehistorie, særpreg og ikke minst kontakt.

Når vi konkurrerer blir vi bedømt ut i fra 10 kategorier hvor poengsummen 1-10 blir utdelt. De fire beste med flest sammenlagte poeng får være med videre til gruppefinalen. Der blir alle poeng nullstilt og dommeren velger 1,2,3 og 4. plass akkurat som de selv ønsker. NM kvalifikasjon blir mottatt her, hvor nr 1 får kvalikken, men er personen allerede kvalifisert går den til nr 2 og helt ned til nr. 4 hvis de allerede er kvalifiserte. Men ikke lenger enn til fjerdeplassen.

Det blir arrangert Norgesmesterskap hvert år på DOGS4ALL hvor vinneren får representere Norge på Crufts i juniorhandling året etter. Andreplassen får representere på Verdensvinneren og Norges mestvinnende sammenlagt gjennom året får representere Europavinneren. Noe jeg selv har gjort to ganger, både i Oslo og i Belgia.

De 10 kategoriene er:

- Kunnskap om rasen
- Tenner/bitt
- Holdning i gruppen
- Fremvisning av rasen
- Oppstilling
- Utnyttelse av ringen
- Formasjon
- Evnen til å vise rasen
- Kontakt/samarbeid
- Helhetsinntrykk

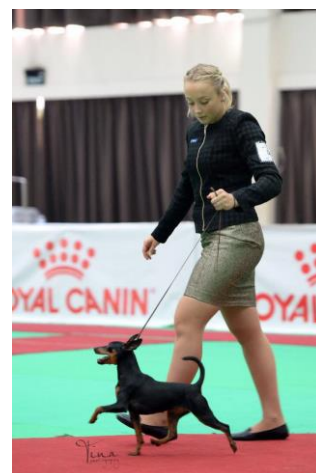

I løpet av min tid som juniorhandling har jeg blitt Norges mestvinnende sammenlagt i 2014 og 2015, topp 10 på NM 4 ganger, jeg er medlem av landslaget nå i 2017 og vi skal representere Norge på Nordisk vinnerutsilling i Finland.

Jeg stiller også ut hunder for andre, og senest i mai var jeg så heldig at jeg ble invitert til Indonesia for å vise hunder på deres største internasjonale utstilling. Dette var en opplevelse for livet!

Hund har vært en del av hverdagen min helt siden jeg ble født, og er ikke noe jeg kunne vært foruten, spesielt ikke dobermann 😊

Hilsen Nanette Berge Karlsen, 15 år.

Historisk rallylydighet championat

Vi hadde meldt oss på et dobbelt stevne i Mjøndalen i rallylydighet i mars måned. Av mine to hunder lå ungtispa Rozzi best til for å nå championatet først om alt klaffet for oss. Lørdagen kom og jeg så at banen dommeren hadde laget hadde flere agilitymomenter noe som gir en mildt sagt gira hund. Vi kom oss igjennom banen brukbart men så kom vi til nest siste moment. Selvfølgelig lå en tunnel rett ved siden av der vi skulle utføre en snurr. Det ble en soleklar disk for Rozzi da hun smatt inn i tunnelen.

Schatzi var neste hund ut som fyller 8 år i august. De gamle er eldst og mange ganger best og i dette tilfellet stemte det. Schatzi gjorde en knalljobb i banen og ikke nok med cert men også 2.plass i elite. Lykke. Nå står det helt likt med antall cert før evt championat mellom hundene.

Ny dag dag i hallen og helt ny dommer, aldri gått for henne før. Schatzi jobber bra i banen og jeg fikk et lite håp om en 1. premiering. Rozzi var jeg usikker på da vi måtte ta om slalom momentet, da trodde jeg vi hadde disket.

Premieutdeilingen begynner og først roper de opp de som har disket og gir ut kritikken. Hva, stemmer det ble vi ikke ropt opp. Jeg tenkte det har sikkert blitt en feil i systemet . Så ble 2.premiene ropt opp blå sløyfer nei fortsatt ikke oss. Kjente at pulsen ble høy. Joda vi klarte det begge mine hunder fikk 1. premiering og cert. Ikke nok med det men **BEGGE** fikk samme poengsum dermed ble Rozzi og Schatzi historisk. Første norske dobermann som har oppnådd championat i rallylydighet, hurra =)

Nye mål må settes joda jeg skal klare det svenske championatet også. Jeg må begynne i nybegynnerklassen igjen fordi i Sverige er det andre regler. Vi har vært i Arvika brukshundklubb, Säfte brukshundklubb og Ed brukshundklubb. Vi har stått på pallen på nesten alle stevnene, pangstart. Vi har kommet oss til fortsättningsklassen (kl 2 i Norge). Vi øver på høyre handling da det er mye mer av det i Sverige. Deilig med nye utfordringer, bring it on!! I skrivende øyeblikk har jeg et nytt stevne i Ed og Helsingborg helgen etter, spennende!!! Deilig å vise hvor flink vår rase er.

Rallyhilsen Elin Pedersen, Rozzi & Schatzi fra Fredrikstad

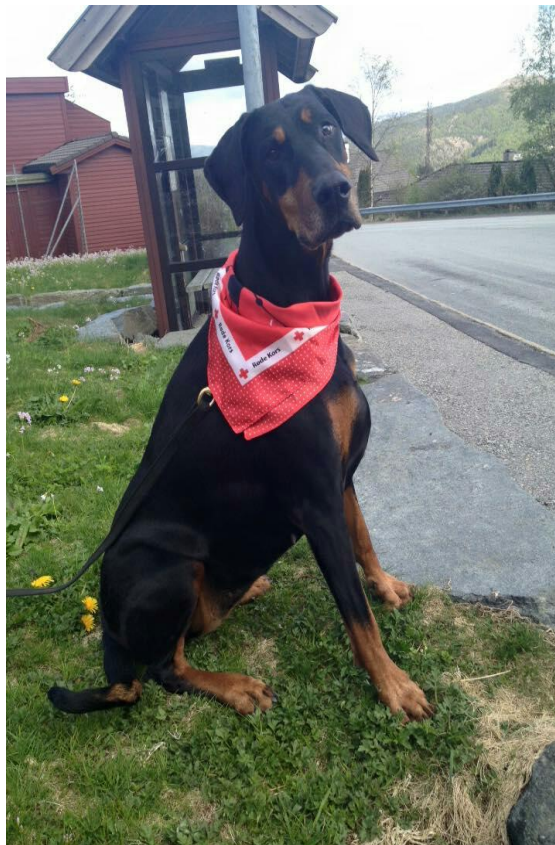
Tusen takk ♥

RØDE KORS BESØKSVENN MED HUND

Hensikten:

Aktiviteten «Besøksvenn med hund» er en utvidelse av Røde Kors sin eksisterende besøkstjeneste. Røde Kors rekrutterer frivillige, som er interessert i å ta med hunden sin og besøke beboere på institusjon (f.eks syke-/eldrehjem) eller brukere som bor hjemme.

Som mange kanskje vet, har jeg tilbrakt en del år i Danmark med mine hunder. Det har vært et lærerikt kapittel, hvor meg og min ene hund Gina fikk en forsmak på det å være til hjelp for andre. Det var tilfeldigheter som i 2011 førte oss til private hjem med pasienter som hadde særlige behov, og det var slett ikke meningen at Gina som var med i bilen skulle møte noen. Men slik ble det, og i en periode var Gina fast med på besøk til enkelte hjem, hvor hun fikk all oppmerksomhet slik at pleie hjelpen kunne gjøre sitt.

Så var det vi flyttet tilbake til gamlelandet, og via en kunde på jobb fikk jeg nyss om Røde Kors sitt forsøk på å starte opp besøkshund tjeneste. Det var mange hinder i veien, men tilslutt satt jeg som første kull i Hordaland på en introduksjons kveld en regnfull høstdag og fylte ut flere sider med informasjon om hunden min og meg.

Da dette tilbudet skal være til glede og gagn for alle parter, både brukere, frivillige og ikke minst for hundene så er det viktig at Røde Kors vet mest mulig om ekvipasjene -

sykehistorien til den firbente for eksempel. Har den allergier? HD problemer? Øyeproblemer? Hva er positive og negative sider ved din hund?

Skjemaet ble utfylt og levert, og ventetiden kunne begynne. Etter 4mndr var så ventetiden endelig over, og i april var Røde Kors sitt aller første besøkshund kurs i Hordaland et faktum!

Selve kurset gikk over en helg – ikke så mye tenker du? Vel, det er skikkelig intensivt, og det er mye man skal igjennom både som hundefører og hund!

Kurset ble avholdt ved Røde Kors sitt pleiehjem og vi var 12 ekvipasjer, hvorpå 10 ble godkjent.

Noe av det vi gikk igjennom var hvordan man skal legge opp et besøk – hva skal man tenke på, hvilke utfordringer møter man, og når er hunden sliten? Av meg og Gina var det ikke hun som ble ør i hodet først, kan jeg si! Vi sakset oss igjennom miljøtrening bestående av rullestoler, sykesenger, krykker, andre hunder og merkelige folk – overalt skulle hinderet møtes på en viss måte slik at hundefører alltid var mellom møtende ting og hund, og her gjaldt det å få det inn i ryggraden og ha tungen beint i munnen.

Det ble trent på plassering – hvor skal hunden være i forhold til bruker? Er denne sengeliggende eller sittende? Det var ro trening – mange kan bli skremt av f.eks en stor hund slik som Gina, så ingen bjeffing eller piping, og så er det et pluss at hunden kan vanlig lydighet.

Læringsmål for kurset var:

Få kunnskap om hva det innebærer å være besøksvenn med hund, få kunnskap om hvilke hunder som egner seg til besøk, hvordan hund og fører skal samarbeide, hvordan en besøkshund skal trenes, hvordan man legger opp et besøk og sist men ikke minst – risikohåndtering. Alle som er besøksvenn med hund skal også ha gjennomført Røde Kost førstehjelpskurs samt psykososialt grunnkurs før de slippes løs med brukere.

På pleiehjemmet vi ble tildelt, var det en stor suksess at Gina gjør hva det skal være for en godbit. På den ene avdelingen var beboerne unge, og en dame i rullestol hadde hatt schæfer selv – den følelsen av å se henne «trille fot» med hunden min rundt i fellesrommet mens de andre så på og klappet og heiet, glemmer jeg aldri. Hun kunne ikke åpne hendene sine, så godbiten ble lagt på fanget hennes mellom hver runde.

På våre besøk startet vi alltid på denne avdelingen hvor Gina kunne være aktiv, slik at hun var litt sliten til neste avdeling hvor de eldre og demente var.

Her hadde vi både fellesrom besøk, samt en til en besøk på noen rom. Der hvor beboere var sengeliggende, satt jeg Gina opp på en stol ved siden av sengen slik at det ble lettere å klappe henne.

Det er mange historier man hører om pleietrengende som har gått helt inn i seg selv og blitt apatiske helt til de har fått kontakt med en hund eller en katt, men det å se det selv er noe helt spesielt.

For vår del var det en dame som var innesluttet og tverr fikk vi vite. Ingen hadde hørt henne snakke mer enn et enstavelsesord en gang imellom og man visste ikke om hun engang likte hunder eller var redd dem.

Etter å ha spurt og fått klarsignal fra et familiemedlem presenterte jeg meg og Gina ved et besøk. Ingen reaksjon – til Gina tok saken i egne poter. Hun la hodet på fanget til damen, og

jeg trakk meg tilbake så langt linen rakk. Slik ble så våre besøk hos henne, jeg sa ikke et ord, bare overlot alt til hunden min og de to snakket og koste seg på et språk bare de to forsto. Sykehjemmet kunne melde tilbake at etter noen besøk av Gina, var damen enklere å være rundt, og snakket om den sorte hunden som skulle komme snart (hun hadde ikke lenger helt begrep om tid, så å si en dag til henne var nytteløst).

Dessverre har jeg nå mistet min sorte perle til kreft, så for øyeblikket er jeg ikke aktiv besøksvenn med hund. Men når jeg er klar for det, venter et nytt godkjenningkurs med min brune tise og flere eventyr og gode minner.

Nå har vi en aktiv rase, som ikke alltid egner seg for besøk på sykehjem med pasienter som er skjøre, demente og full i overraskelser (vi møtte mange flygende glass og måtte passe på matrester på gulv som kunne være medisin i b.l.a) – men besøksvennene med hund er også i private hjem og går turer med brukere. Det er så mange måter å være aktiv på, og det er så godt å se hvordan hundene og brukere trives!

Dessverre er det ikke mange dobermann med som besøkshunder, men jeg håper flere av oss vil delta i dette supre tiltaket, og vise frem hvilken fantastisk rase vi har. Om du har lyst til å komme på kurs og prøve deg sammen med din firbeinte, så kontakt din lokale Røde Kors avdeling – det er nå besøkshund aktivitet i de fleste avdelingene.

Vennlig hilsen

Veronica N. Cloin

WOBBLER SYNDROM

(Cervical Spondylomyelopathy)

Med syndrom menes ett sykdomsbilde med flere forskjellige symptomer som tilsammen lager ett typisk bilde av en sykdom. Store raser rammes mye oftere enn de mindre. Studier viser at hannhunder er omtrent dobbelt så utsatt enn tisper da det kommer til Wobbler. Wobbler syndrom har fått sitt navn etter ett av de vanligste symptomene som oppstår, nemlig at hunden «wobbler», vakler eller vinger. Hunder med Wobbler syndrom er den vanligste betegnelsen på en tilstand som forårsaker misdannelse i nakkevirvler. Disse misdannelsene gir økt press og nerveskader i ryggmargen som fører til at hundene får en vinglete gange.

Hos hunder er Dobermann en av de rasene som oftest blir rammet. Om det er genetisk er fortsatt omdiskutert, men de fleste hunder som får Wobbler, får det grunnet medfødte misdannelser. Svulster, abscesser eller traume mot nakkeområdet kan også føre til utvikling av syndromet. Hurtig vekst, underernæring og for høy tilførsel av kalsium er også faktorer studier har vist kan en betydning.

Hunder med Wobbler syndrom kan være nesten symptomfrie under hvile. Mange viser tegn på nedsatt følelse, bevegelse og koordinasjon i bakbeina. Å bøye halsen kan være smertefullt og bøying bakover av nakken kan lede til at hunden faller sammen eller begynner å bevege seg ukontrollert med vaggende og vakkende bevegelser før den innhenter seg til vanlige bevegelser igjen.

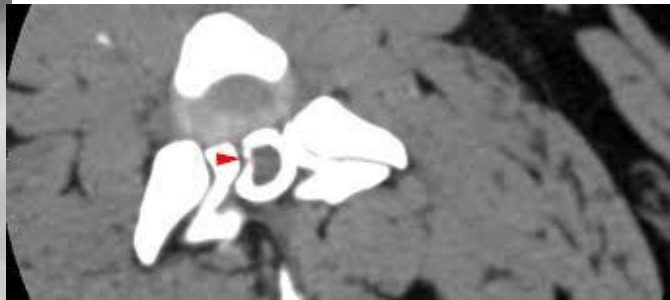
Andre tegn å se etter

I tillegg til den karakteriske gangen vil hunder med Wobbler ha smerter i nakken og krymper seg ofte grunnet dette. De vil ofte skrike til ved håndtering, rundt nakke og rygg, og ved bruk av halsbånd. De kan henge med hodet når de går, virke ustabile og svake i bakparten. De kan ofte slite med å reise seg fra liggende stilling. Klørne er ofte mer slitt noen steder enn andre grunnet uregelmessig bevegelse. Etter hvert som tilstanden forverres vil hunden vingle mer. Det merkelige bevegelses mønsteret vil etterhvert kunne sees i alle fire bein og hunden vil ha store problemer med å stå.

Hvordan stilles diagnosen?

For å diagnostisere Wobbler vil veterinæren, først og fremst, se etter om hunden beveger seg på denne typiske måten. Flere nevrologiske tester vil i tillegg bli utført for å se om hunden

responderer slik den ville gjort normalt. Det tas blod og urinprøve i tillegg til røntgen med kontrastvæske. Man vil da ofte kunne se ulike tegn på ustabilitet i virvlene i nakken og hvordan de er komprimert over det som er normalt. I tilfeller der diagnose er vanskelig å stille via røntgen bilder vil eventuelt CT og MR

tas.

Medisinering og behandling

Wobbler syndrom må oftest behandles med kirurgi i området der kompresjon har oppstått. Det finnes flere kirurgiske teknikker som kan utføres, dette avhenger av plassering og omfanget av skaden. Hensikten med operasjon er å stabilisere virvlene og lette trykket på ryggraden. I milde former av syndromet, eller i saker der risikoen for kirurgi er for stor, kan andre behandlinger prøves ut. Ofte går dette ut på behandling med betennelses dempende steroide preparater, sammen med en streng plan om å holde hunden i mest mulig ro. Korte turer, ingen frilek eller løping, bruk av sele istedenfor halsbånd også videre. Dette må gjøres for å hindre at området blir mer hovent og smertefullt. I tillegg har både akupunktur og elektroakupunktur vist å ha effekt hos hunder med Wobbler. Dette bidrar til å redusere smerter og forbedre blodsirkulasjon, men det er ingen kur. Kirurgi er det eneste som kan kurere Wobbler.

Prognose

Levetiden for en hund med Wobbler syndrom vil variere sterkt avhengig av alvorlighetsgraden. Syndromet finnes i ulike grader og noen hunder kan leve et normalt liv, mens andre ikke har denne muligheten. Ettersom at man ikke er sikre på om dette er ett arvelig problem, bør ikke hunder som har fått denne diagnosen brukes i avl.

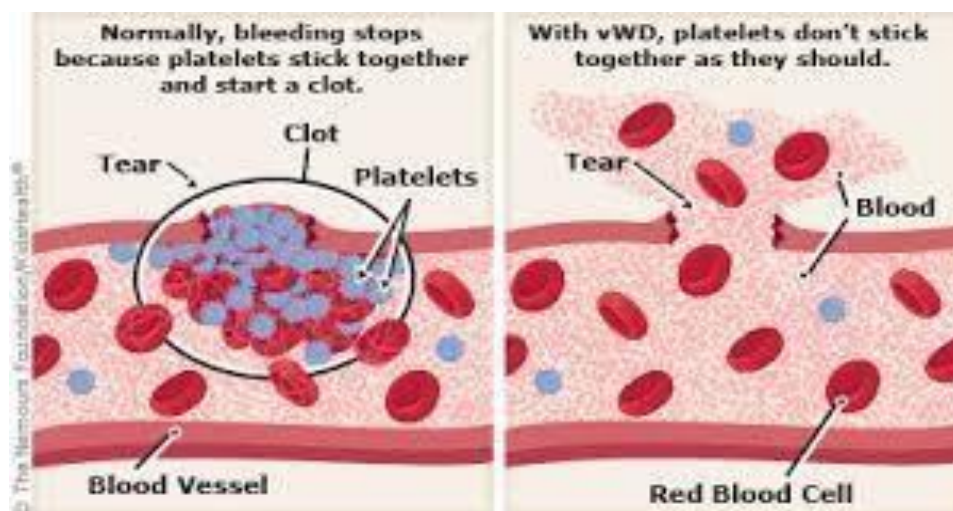

vWD

(Von Willebrand Disease)

Hva er vWD?

vWD er en arvelig defekt ved blodplatene som fører til blødersykdom hos rammede hunder. Dette skyldes mangel på et bestemt protein som er nødvendig for at blodet skal kunne koagulere (størkne). Sykdommen forekommer like ofte hos tisper som hos hannhunder. På samme måte som hemofili (blødersykdom hos mennesker), kan denne tilstanden føre til overdrevent blodtap etter en skade eller traume på grunn av mangel på koagulering. I normale tilfeller ved skade eller traume vil blodplatene klistre seg sammen og lage en klump (koagel) der skaden har oppstått. Hos hunder med vWD skjer ikke dette. Ettersom at det ikke blir laget noe koagel stopper heller ikke blødningen som normalt. Risikoen for å miste for mye blod er derfor enorm og resultatet vil i verste fall være ett så stort blodtap at det innebærer død.

Sykdommen finnes i tre varianter:

Type 1:

Dette er den mildeste formen av sykdommen. I denne formen kan blodet koagulere, men det skjer langsommere og mindre effektivt enn hos en frisk hund. Dette er den vanligste varianten. Denne formen er sjelden arvelig.

Type 2:

Dette er en mer sjelden form. I denne formen ser man at blodet koagulerer mye dårligere og mye saktere enn hos en frisk hund. Denne formen kan være arvelig.

Type 3:

Dette er den alvorligste typen og gir alvorlige blødningstendenser. Denne formen er arvelig hvis begge foreldrene er bærere og har en mye større sjanse for å ende opp med død ved skade eller traume.

Hvorfor får hunder vWD?

Sykdommen er, i noen tilfeller, arvelig. Den er ikke smittsom hverken mellom hund til hund, eller menneske til hund. Arvelig vWD er forårsaket av mutasjoner som svekker vWF (von

Willebrands faktor) syntese, frigivelse eller stabilitet.

Symptomer:

- Spontan blødning fra slimhinner o Neseblod
 - o Blod i avføringen (svart eller lyse rødt blod)
 - o Blodig urin o Blødning fra tannkjøttet o Blødning fra skjeden (overdreven)
- Hyppigere hevelser og blåmerker i huden
- Indre blødninger etter mindre traumatiske slag eller traume
- Langvarig blødning etter operasjon eller traumer
- Blodmangel (anemi)

Symptomene avhenger av hvilken type og alvorlighetsgrad av vWD hunden har. Det som alltid står som en fellesnevner er at man ser økt blødning ved skader og operasjoner. Blodet koagulerer dårligere og saktere enn hos friske hunder. I noen tilfeller oppdages sykdommen ved at det oppstår spontan blødning i slimhinner i munnen, nesen eller fra kjønnsorganene.

Diagnosering

For å sette en diagnose brukes en spesiell test (BMBT -testen) for å fastsette hvor lang tid det tar for blodplatene å plugge en liten skade (koagulere). Veterinæren vil da kunne se etter økt blødningstendens og langsommere koagulering.

Sammen med denne testen gjennomfører veterinæren en grundig klinisk undersøkelse. Eiers opplysninger over eventuelle blødninger vil være viktig i tillegg til hundens generelle helse og symptomer. I tillegg til dette tas det blodprøver hvor man kan få målt blodets innhold av det bestemte proteinet, en fullstendig blodtelling, en urinprøve og ett elektrolyttpanel. Hvis det har vært blodtap, vil det ses etter anemi (blodmangel). Vanligvis vil blodplateantallet

være normalt (med mindre hunden har opplevd nylig, massiv blødning), og koagulasjonstester vil vise normale resultater.

I tillegg finnes det en gentest som kan påvise om hunden er bærer av genet for vWD. For mange raser er dette pålagt av NKK.

DNA-test

En DNA-test vil kunne ha disse forskjellige resultatene:

Diagnose	Forklaring
<i>Fri</i> (homozygot for det friske genet)	Hunden bærer ikke genet for sykdommen det er testet for, og vil ikke utvikle sykdommen
<i>Bærer</i> (heterozygot for sykdomsgenet)	Hunden bærer genet for sykdommen, men vil sannsynligvis ikke selv utvikle sykdommen. Dersom en bærer brukes i avl, må den kun pares med en hund som er testet fri for dette genet. Da vil ca halvparten av avkommene være bærere, mens resten vil være fri for genet. Ingen avkom etter en slik kombinasjon vil utvikle sykdommen. En bærer skal ikke pares med en annen bærer eller en hund som er syk/affisert
<i>Syk/affisert</i> (homozygot for sykdomsgenet)	Hunden har fått genet for sykdommen fra begge sine foreldre og er allerede syk eller vil etter all sannsynlighet utvikle sykdommen

Behandling

Det finnes ingen spesifikk kur for vWD. Det har tidligere blitt forsøkt behandling med stoffskiftehormon, da dette skal kunne ha en positiv effekt på blodets koagulerings evne, men effekten ble aldri påvist som en kur.

Prognose

De fleste hunder med type 1 og 2 av vWD lever gode liv med god livskvalitet, tross blødersykdommen. Disse to typene krever ingen spesiell tilrettelegging. Det er først når det oppstår skader, eller hunden må opereres, at problemene oppstår. Mange oppdager ikke denne sykdommen før de

står ovenfor en pålagt DNA test, hvis hunden skader seg, da tispene får løpetid eller behovet for operasjon oppstår.

Har derimot hunden type 3 av vWD må man være ekstremt forsiktig og gjøre alt for å forhindre at hunden pådrar seg skader eller sår. Man må også være klar over at indre blødninger lett oppstår ved slagskader, selv om de ikke gir utvendige sår.

Hunden vil, i verste fall, dø av blodtap innen kort tid. Disse hundene vil trenge blodoverføring før og under kirurgi. I tillegg trenger de ofte blodoverføring hvis skader med blødninger oppstår for å unngå for stort blodtap, død og/eller anemi. De fleste av disse hundene kan leve gode liv, men deres aktiviteter må overvåkes og begrenses.

VWD hos dobermann

Sykdommen er spesielt utbredt hos dobermann, i visse land mer enn i andre. Ett studie gjort i Australia fra 1995 på 614 dobermenn påviste at 61% av de var bærere av genet, og amerikanske undersøkelser fra 1992 har funnet ut at 70% av dobermennene de testet var bærere av sykdommen. Ingen slike studier er dessverre blitt gjort i Norge, så hvor mange som er bærer i vårt land er uvisst.

En studie utført av den danske dyrlegen Lars Bloch, fra 1998, har vist at 5 av de 12 klinisk friske dobermennene han testet var bærere av vWD. På grunn av dette anbefaler han i sin konklusjon at alle dyrleger tar en vWD test, for å få ett overblikk over blødningstendens, før de behandles eller legges under kniven. Dette er kanskje noe vi nordmenn også burde tenke på og informere våre veterinærer om. Selv om vi ikke er pålagt noen DNA-test på vår rase gjennom NKK kan man fortsatt benytte seg av muligheten en slik test vil kunne gi. Avler man ikke videre på bærere vil heller ikke sykdommen spre seg videre.

Maurhino Elite House (Rhino) er ofte med matmor på jobb på Hamar Dyreklinikk. Han er ikke bærer av noen blodsykdom, men det er fortsatt viktig å gå til årlig helsesjekk.

En ekstra bonus er alle godbitene og kos fra de hyggelige jentene som jobber der...

Barn og hund – på godt og vondt

Innen min jobb som hundetrener og atferdskonsulent får jeg ofte spørsmål vedrørende barn og hund. Mange opplever konflikter i sin familie da det kommer til akkurat dette temaet. Hunden ser kanskje på barnet som en leke og er for voldsom, barnet klarer ikke å la hunden være i fred, hunden er sjalu på det nyankomne barnet også videre. Små konflikter kan fort bli store

er ikke vant til barn og problemstillingen

og til tider farlige. Dessverre ser man utrolig mange hunder havne på finn.no på grunn av familieførøkelse, forandring i familieforhold og lignende. Mange ender også opp hos oss på veterinærkontoret for avlivning, mange ganger etter at situasjonen allerede har gått for langt og hunden har endt opp med å bite barnet.

Ofte tenker ikke mennesker langt frem i livet da de anskaffer seg hund. De er kanskje single eller lever i ett parforhold uten barn. Hunden

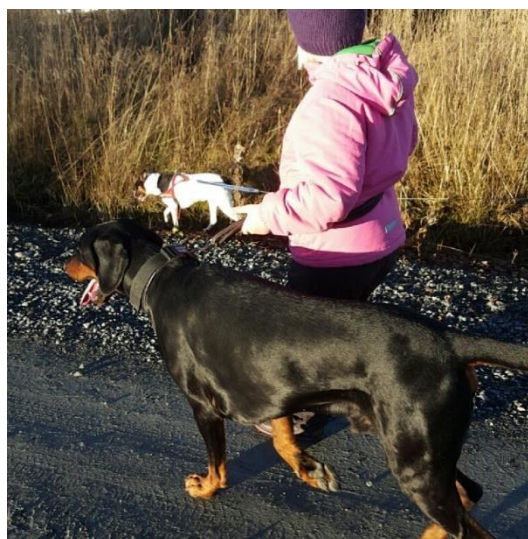
dukker ikke opp før ett eventuelt barn er på vei. Hva gjør vi nå? Babyen kommer og det går kanskje bra, men så blir babyen til ett barn. Barnet synes denne 4-beinte skapningen er utrolig fascinerende og foreldrene forstår kanskje ikke språket hunden viser. Kanskje de ikke vet hvordan de skal lære barnet å forholde seg til hunden. «En hund skal jo tåle alt, uansett!» hører jeg ofte. Dette synes jeg er provoserende. En hund har også følelser og skal slett ikke finne seg i alt! Det er de voksnes ansvar å beskytte både barnet og hunden. En hund vil kanskje finne seg i mye, i en periode. Den sier ifra med mange dempende tegn, prøver å komme seg unna barnet, knurrer, viser tenner, bjeffer og kanskje glefser mot eller klyper barnet. Barnet blir ofte tatt i forsvar og hunden får skjenn. I utgangspunktet har jo faktisk ikke hunden gjort noe annet enn å be om å få være i fred, den har fått nok.

En kunde kom en gang til meg med en hund som hadde bitt 3-åringen i huset. Eieren ønsker hunden avlivet. Jeg spør om litt forhistorie og eier ser rart på meg. I mitt yrke er jeg utrolig glad i å spørre hvorfor og jeg ville gjerne vite hva som hadde fått hunden til å ta dette steget. Etter en del snakk frem og tilbake kommer det frem at barnet hadde som hobby å bruke hunden som hest. I tillegg slo barnet hunden ofte i hodet med fjernkontrollen. Hunden, som ellers var en utrolig behagelig skapning, hadde fått nok. Ingen hadde satt grenser for barnet og det var en forventning til hunden om at den skulle tåle dette. Det er bare trist.

Jeg har selv en datter med spesielle behov. Hun har vokst opp med dobermann og mitt fokus på å lære henne hvordan hun skulle omgås hund har vært alfa omega.

Hundene er ikke leketøy, de er vesener med følelser og behov akkurat som oss. Vil de være i fred for barna skal det respekteres! Hun har ett fantastisk forhold til våre hunder og trener med de jevnlig. Hun er nå 9 år og veier så å si det samme som hannhunden vår. Men det spiller ingen rolle for de har en gjensidig respekt. De går på turer, leker sammen og sitter sammen i sofaen. Jeg lar de aldri være alene, det er fortsatt mitt ansvar, men hun deltar i det meste innen hundeholdet. Hun er med å føre, lufter, trener, plukker bæsje og steller. Hun er over de i rang i flokken, hun styrer mange av hundenes ressurser. For henne å vokse opp med disse hundene har lært henne utrolig mye. Daglig gir de henne så mye lærdom, erfaring og vekst. Det gleder meg enormt!

I mine kurs bruker jeg ofte teorien om «å være ett tre» hvis man støter på hunder man ikke kjenner eller føler at det oppstår en situasjon med egen hund som føles ekkel. Det kan være en skremmende situasjon for ett barn å havne i. Å forhindre bitt gjennom undervisning har blitt en av mine kampsaker. Bittskader skjer ofte grunnet misforståelser eller gjentatte overtråkk av grenser.

Begge parter er like uskyldige og undervisning er beste redskap. Hunder er fantastiske dyr. De elsker oss betingelsesløst og de beskytter våre hjem. De finner tapte barn, de henter avisen, de svømmer, hopper og løper. De drar sleder i snøen, de kan forutsi anfall og snuse opp kreftceller. De leder blinde og de hører for døve. De trøster de eldre og er selskap for de ensomme. De hopper fra helikoptre for å redde liv. De jager katten og graver opp hagen. De dør for oss i krig, de finner narkotika, bomber og tyver. De stjeler fjernkontrollen og varme våre føtter og våre hjerter. Til tross for 12.000 års levetid, forblir de stort sett misforstått av mennesker.

Når en hund biter, tolker vi dette i menneskelige termer. I de fleste tilfeller er bitt en vanlig atferd. Hunden som biter, er ikke nødvendigvis en dårlig eller aggressiv hund - den er bare en hund. For å hindre at hunden biter, må vi forstå hva som motiverer hunden til å bite og redusere risiko ved å endre både menneskelig og hundens oppførsel. Dette kan være vanskelig for ett barn å forstå, derfor er det vår plikt som voksne å ta ansvar, følge med og undervise.

Hvert år oppstår det bittskader hos barn. Oftest er ikke disse hundene aggressive, men de leser kroppsspråket vårt feil – akkurat som at vi kan mistolke hundens kroppsspråk. Barn har også mer uforutsigbar oppførsel enn voksne og er derfor ekstra utsatt.

Studier viser at 7 av 10 bitt kunne vært unngått dersom barn og foreldre hadde hatt større kunnskap om hundens atferd og hvordan hundebitt kan unngås. De fleste bitt skjer hjemme og involverer en kjent hund. Studier viser at i 8 av 10 tilfeller er det barnet som har tatt kontakt med hunden. Dette gjør det ekstra viktig å lære barnet å forstå hvilke situasjoner som kan være ubehagelige for hunden og dermed potensielt farlige for barnet. Målet mitt er ikke å skremme, men å oppfordre foreldre og hundefolk til å lære barn gode "kjøreregler". Det er også en god ide å la barn møte trygge hunder i kontrollerte former, slik at de kan øve på hvordan de bør oppføre seg. Gå gjerne på kurs sammen med barna og la de lære godt hundehold. Flere hundeklubber arrangerer barn og hund kurs, ett fantastisk tiltak jeg støtter 100%.

Gode kjøreregler kan være:

- Gå ikke bort til en hund som står bundet alene.
- Ikke ta hundens leker og ikke lek alene med en fremmed hund.
- Spør eier om det er greit før du hilser på hunden. Hold siden din til hunden, rop på den og se om den kommer bort til deg. Kommer den ikke, vil den ikke.
- Ikke forstyrr en hund som spiser eller sover, er den på plassen sin eller i buret sitt skal den få være i fred.
- Hvis hunden tar maten eller leken din, skal du ikke forsøke å ta den tilbake. Be en voksen om hjelp.
- Gå alltid rolig forbi en hund. Hvis du løper og vifter med armene, tror den kanskje at du vil leke. Da kan det hende den jager deg, hopper på deg eller napper i klærne dine.
- Hunder liker best å bli klappet på halsen eller på siden, ikke klapp oppå hodet.
- Bøy deg ikke over hunden, da kan den bli usikker og redd. Til små hunder er det best å sette seg ned på huk med siden til.
- Hunder er ofte ikke glad i å få klemmer eller å bli holdt fast. Klapp heller hunden rolig og la den gå hvis den vil.
- Hvis en hund løper etter deg, bjeffer, knurrer eller viser tennene, er det best å stå stille og «vær ett tre».
- Hvis du møter en hund da du er alene «vær ett tre» til hunden går sin vei.

Oppdretter Guiden

Alpha Nordic www.alphanordic-dobermanns.com	Torbjørn Antonsen og Tor Odd Mehren	97690283/90527767 toroddmehren@hotmail.com
Black Jax	Mariann Elvthun	40458279
Box-Fantastic	Anita Rædergård og Anniken Venner	
Deahills www.deahills.com	Monika Steensland	90165906 deahills@hotmail.com
Elsrud	Hallgeir Hofve	94158878
Esbelto www.esbelto.no	Trond Are og Lisbeth Karlsen	92092334 esbelto@hotmail.com
Iztaris	Veronica N. Cloin	iztaris@hotmail.com
Kamaika www.kamaika.net	Anita Nilsen	kamaika@gmail.com
Liinika Stamm www.liinikastamm.com	Linda Bjørnes	45021431
Nobel Line www.nobelline.net	Glenn Are Haglind og Ingrid Wesenberg	45792920/93049980 Ingrid_wesenberg@hotmail.com
Nordic Craft www.nordiccraftkennel.com	Siri Bersås og Terje Grødal	92414097/95941784 Siri.bersaas@hotmail.com
Norwegian Spirit	Gunn-Hege Pettersen	
Qui Terret	Miriam Pedersen	47645664 miripede@gmail.com
Schutzart	Laila Guldbrandsøy	tom@brukshund.net
Silverkrohn	Harald Sivertsen	90935465
Workingland www.zentinor.webs.com	Marita Holm	maritaholm@yahoo.no

Finnes det flere oppdrettere der ute som vi ikke har fått med, eller er det noe av informasjonen som ikke stemmer, evt om dere vil ha med mere kontakt info, send oss gjerne en mail på dobermannposten@gmail.com så blir det med/endret til neste blad.

Takk! ☺

Da håper vi at vi sees ved ulike hundearrangementer, og at dere har kost dere med bladet vi har jobbet for å sette sammen til en koselig utgave av Dobermannposten.

Vi i redaksjonen klapper oss selv på skulderen og er så langt veldig fornøyde med oss selv, MEN, vi kan ikke bli bedre eller tilfredstilte dere som lesere uten deres hjelp og tilbakemeldinger.

Vi håper på forståelse om det er feil i bladet, men vit at vi gjorde vårt beste ♥

ROYAL CANIN

hundene?

Innsatsen de må yte.

Sykling eller snørekjøring er utholdenhetsaktiviteter som krever at energien tilføres gradvis over en lengre tidsperiode. Agility er derimot en idrett med intens innsats over kort tid som krever raskt tilgjengelig energi. Ernæringsbehovene er dermed helt forskjellige.